

Høringer - Grænseoverskridende køretøjskriminalitet - Informationsudveksling og samarbejde vedr. terrorhandlinger

17. Beviser - Indenretlig afhøring forud for domsforhandlingen
18. Beslaglæggelse
19. Sagsomkostninger - Retskemiske undersøgelser - Takster
20. Anklageskrifter - Narkotika - Påtale og dom samt biomstændigheder
21. Salær - Takster
22. Færdselsloven - Påkørsel af fodgænger
23. Beslaglæggelse - Frister - Værneting
24. Færdselsloven - Alkoholistbehandling - Vilkårsovertrædelse
25. Fredskrænkelser - Blufærdighedskrænkelser - Internettet - Erstatning
26. Aflytning - Historiske oplysninger - Drabssag
27. Salær - Rejseforbehold

Årsberetning 2003 - Pressenævnet
Erstatningsnævnets Årsberetning 2003

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Landsforeningens bestyrelse:

Niels Forsby
formand, København

Steen Bech
næstformand, København

Sven-Erik Poulsen
København

Michael Abel
Holbæk

Anne-Birgitte Bjerre-Olsen
Odense

Hans Kjellund
Århus

Mona Martens
Aalborg

Henrik Thorstholm
Skjern

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1100**

Formandens adresse:

Nansensgade 45 A, 1366 København K

Telefon 33 36 90 10
Fax 33 93 66 81

Papir eller internet?

Der er ikke udgivet så mange hæfter her i 2004, fordi det er blevet meget mere besværligt at benytte vore røde venner til udbringelsen. Således blev redaktøren ringet op for en måned siden fra Postvæsnet, der ikke ville kendes ved foreningen som kunde på trods af, at kundeforholdet har varet mere end 20 år. Det blev så løst, men redaktøren har endnu ikke modtaget opkrævning for udsendelse af hæfte 2 fra april, trods gentagne rykkere.

Lokalmøder

Det er en af de ting, der stadig virker og med succes. Formanden og næstformanden var i efteråret 2003 rundt i Jylland, og nu er turen kommet til "gå hjem"-møder på Øerne.

- Odense 27/10 2004
- Næstved 3/11 2004
- Roskilde 10/11 2004

Reserver tidspunktet, men vent med tilmeldinger, til I får et brev med indbydelse og program fra et af bestyrelsesmedlemmerne.

Hæftets indhold

Nogle af de refererede sager i nærværende hæfte er fra 2002 og 2003, men hører til de sager, der ikke er gengivet i Ugeskriftet. Undertiden venter redaktøren med at referere sager i afvejen af, hvad Ugeskriftet bringer, for at undgå dobbeltdækning. Andre gange bringes sager uden at vente på, hvilke valg andre redaktører foretager.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Østergade 16
10. maj 2004

Vedr.: Sagsnr. 2004-1602/21-0027. Høring vedr. forslag til Rådets afgørelse om bekæmpelse af grænseoverskridende køretøjskriminalitet.

Justitsministeriets skrivelse er modtaget her den 3. maj 2004, og **høringsfristen er den 12. maj 2004.**

Foreningen har på grund af den korte høringsfrist ikke mulighed for at underkaste forslaget en nærmere behandling.

Med venlig hilsen
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Østergade 16
24. maj 2004

Vedr.: J.nr. 2004-165-0569. Forslag til Rådets beslutning om informationsudveksling og samarbejde vedr. terrorhandlinger.

Justitsministeriet har med skrivelse modtaget her den 3. maj 2004 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen, der bemærker, at foreningen tidligere har advaret mod, at man under påskud af at bekæmpe terrorisme gør indgreb i grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatliv og beskyttelse af personoplysninger.

En række af de tiltag, der har været gennemført siden 2001 med dette erklærede formål, har, således som bestemmelserne har været formuleret, vist sig anvendelige også ved andre og mindre alvorlige lovovertrædelser, således udleverer vi f.eks. i dag vore statsborgere til andre europæiske lande, også for noget så banalt som berigelseskriminalitet.

Det fremgår af det fremsendte forslag, at dette også skal finde anvendelse ved andre former for "grov kriminalitet" end terrorisme.

Forudsætningen for, at man kan opfylde forslaget forpligtelser til en øget udveksling af informationer mellem medlemsstaterne, er naturligvis opbyggelse af nye registre, herunder oprettelse af en database eller en "elektronisk konsolideret" liste over de personer, grupper og enheder, der skal omfattes af de foreslåede informationsudvekslinger. Der arbejdes efter forslaget tilsyneladende også med, at man inden for bankverdenen skal udarbejde "elektronisk konsoliderede lister i overensstemmelse med bankernes behov", ligesom man arbejder på at indføre et effektivt nationalt system til registrering af bankkonti, hvilket vil give mulighed for hurtigere at svare på anmodninger om gensidig retshjælp vedr. konti og kontobevægelser.

Det siger sig selv, at hvis sådanne registre skal fungere effektivt, kan man ikke vente på, at der opbygges en tilstrækkelig mistanke mod den pågældende person. Det vil være nødvendigt, at bankerne indberetter, og myndighederne registrerer også absolut lovlydige personers lovlige økonomiske transaktioner.

Det kan virke paradoksalt, at vi i Danmark for øjeblikket gennemfører nogle – ganske vist langsomt arbejdende - kommissionsundersøgelser vedr. myndighedernes registreringer af folks politiske overbevisning, mens man på samme tid er ved at finde nye påskud for at samle oplysninger om personer, der endnu ikke er dømt for forbrydelser. Det gør det ikke mindre betænkeligt, at sådanne oplysninger skal være frit tilgængelige for de øvrige medlemsstater, der deltager i samarbejdet.

Det lyder heller ikke særligt betryggende, at der skal gennemføres foranstaltninger "til forbedring af gennemsigtigheden for juridiske personer for på den måde at forhindre, at kriminelle grupper, navnlig terrororganisationer, infiltrerer den lovlige sektor." Bag enhver juridisk person står en eller flere fysiske personer. At man kan få adgang til oplysninger om, hvem der sidder i forskellige selskaber, følger allerede af den gældende lovgivning om selskabsregistre m.v. Hvis de pågældende er fradømt retten til at sidde i selskaber, kan det være rimeligt at påse, at sådanne personer ikke kommer til at deltage i selskabers ledelse. Men hvis det forhold, at man f.eks. indtræder i et lovligt anpartsselskabs bestyrelse, tilsyneladende fremover skal give mulighed for forskellige former for sikkerhedscheck, der ikke har med allerede begået kriminalitet at gøre, kan det være en krænkelse af retten til privatliv og beskyttelse af personoplysninger.

Efter forslaget skal medlemslandene også udveksle "alle oplysninger, der foreligger i dokumenter, sagsakter, data, genstande eller andre bevismidler, der er beslaglagt eller konfiskeret under efterforskning af straffesager i forbindelse med terrorhandlinger", grundnotatet side 5. Udover hensynet til den, der er mistænkt eller sigtet

i sådanne sager - et hensyn, der måske ikke er så stort - er der et hensyn til de øvrige personer, der er omtalt i efterforskningen. Det er velkendt, at jo længere væk man er fra den kilde, der indsamler oplysninger, jo mere letfærdigt tager man på berettigede krav om fortrolighed, hvilket kan føre til, at de personer, der afgiver fortrolige oplysninger til myndighederne i deres eget land, kan risikere, at oplysningerne og deres identitet bliver udbasuneret over det ganske Europa.

Oprettelsen af et fælles europæisk strafferegister vil eventuelt komme til at indebære, at man skal harmonisere reglerne for optagelse og sletning. Det kan befrygtes, at man under påberåbelse af terror, selv om reglerne overvejende kommer til at gælde andre forbrydelser, vil skulle sænke de danske kriterier for, hvad der kommer til at stå på straffeattester, ligesom oplysningerne kommer til at stå længere, end vi nu anser nødvendigt efter danske forhold. Det siger sig selv, at risikoen for misbrug af de fortrolige oplysninger øges i takt med, at adgangen til oplysningerne udvides, særligt hvis medlemslandene kan trække direkte på de datalagrede oplysninger.

Foreningen kan således ikke anbefale de foreslåede udvidelser i adgangen til at gøre indgreb i beskyttelsen af retten til privatliv og beskyttelse af personoplysninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 17/2004

Beviser - Indenretlig afhøring forud for domsforhandlingen

Retsplejelovens § 747

I en narkotikasag begærede anklagemyndigheden i flere omgange indenretlig afhøring af to vidner med henblik på anklagemyndighedens overvejelser af tiltalespørgsmålet og til sikring af bevis.

Højesteret fastslog, at afhøringen ikke var til brug for efterforskningen, og at der ikke var oplyst konkrete holdepunkter for, at afhøringen var påkrævet for at imødegå risiko for, at vidnerne ikke ville afgive forklaring for den dømmende ret. Betingelsen i § 747, 2. pkt. var således ikke opfyldt. (Kendelsen er ikke gengivet i Ugeskriftet).

HK 79/2003, 15/5 2003

Forhistorien til sagen findes bl.a. i Tfk 2003.167Ø, hvor landsretten den 21/10 2002 i kæresag afslog indenretlig forhør i en narkotikasag om medvirken til udførsel af ca. 1 kg heroin fra Danmark til Norge. Landsretten fandt dengang, at der ikke forelå sådanne særlige omstændigheder, at der var grundlag for at fravige det sædvanlige ud-

gangspunkt om, at vidneforklaring bør afgives direkte for den dømmende ret. Heller ikke anklagemyndighedens overvejelser med hensyn til tiltalespørgsmålet kunne i det foreliggende tilfælde begrunde, at de to vidner skulle afhøres i medfør af RPL § 747.

Spørgsmålet blev igen forelagt (en anden afdeling) landsretten, der ved kendelser af 11/2 2003 og fastholdt den 24/2 2003, havde besluttet, at indenretlig afhøring skulle finde sted.

Landsretten bemærkede i kendelsen af 11/2 2003, at Statsadvokaten havde begæret rettens tilladelse til at foretage en indenretlig afhøring af vidnerne A og B under tilstedeværelse af forsvareren F i god tid inden den næste berømmelse, således at man efter afhøringen kunne vurdere, om sagen kunne gennemføres på trods af, at vidnerne fortsat var sigtede i Norge.

Retten fortsætter:

"Det fremgår endvidere, at det er anklagemyndighedens opfattelse, at betingelserne i retsplejelovens § 747 på det nu foreliggende grundlag er opfyldt. En indenretlig afhøring er ikke længere af betydning for tiltalerejsningen, men nu af betydning for, hvornår sagen kan domsforhandles. Det afgørende er således at sikre beviset, således at sagen vil kunne fremmes, uafhængigt af, om vidnerne fortsat er sigtede i Norge.

Endvidere fremlagdes skrivelse af 10. februar 2003 fra den for tiltalte beskikkede forsvarer advokat F, hvoraf fremgår, at forsvareren protesterer imod den begærede bevisførelse, idet det gøres gældende, at der er særlige grunde til at fastholde, at bevisførelsen sker umiddelbart for den dømmende ret, idet vidnerne skal forklare om telefonsamtaler, de ifølge politirapporterne oplyser at have ført med forskellige personer på forskellige telefonnumre, hvilke forklaringer ikke umiddelbart ses at stemme med de teleoplysninger, der er indhentet. Det er således for forsvaret af afgørende betydning at sikre den umiddelbarhed, der opnås ved afhøring for den dømmende ret.

Landsretten skal udtale:

Idet betingelserne for gennemførelse af den af anklagemyndigheden begærede bevisførelse i medfør af retsplejelovens § 747, 2. pkt., på det nu foreliggende grundlag skønnes at være opfyldt

b e s t e m m e s:

Den af anklagemyndigheden begærede indenretlige afhøring af vidnerne ved norsk ret tages til følge.

Tiltaltes forsvarer skal gives mulighed for at overvære afhøringerne og stille spørgsmål under afhøringerne til vidnerne."

Efter at have hørt, at vidnerne A og B var på fri fod i Danmark, afsagde retten følgende kendelse den 24/2 2003:

"Efter votering besluttede retten at fastholde den ved kendelse af 11. februar 2003 i medfør af retsplejelovens § 747 meddelte afhøringstilladelse, således at afhøringen foregår ved en dansk ret."

T indbragte kendelsen for Højesteret principalt med påstand om afvisning af anklagemyndighedens begæring, subsidiært at den ikke blev taget til følge, alternativt ikke blev taget til følge for tiden. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Resten er citat fra Højesterets kendelse:

"Østre Landsrets 1. afdeling har henholdt sig kendelsen, således som den er fastholdt den 24. februar 2003. Landsretten har bl.a. udtalt, at man af hensyn til berammelsen og tilrettelæggelsen af domsforhandlingen, der allerede har været berammet én gang, har fundet det rettest, at anklagemyndigheden, inden domsforhandlingen atter berammes, hvilket af hensyn til sagens hidtidige sagsforløb vil ske snarest, fra de nævnte vidner, der er sigtede i sagskomplekset i Norge, opnår en endelig stillingtagen til, om de vil udtale sig og i bekræftende fald får deres forklaringer tilført retsbogen."

(I det næste udeladte afsnit refererer Højesteret den tidligere afsagte landsretskendelse af 21/10 2002, ER)

"T har til støtte for afvisningspåstanden anført, at der ikke er oplyst nye faktiske omstændigheder, og at spørgsmålet er endeligt afgjort ved landsrettens tidligere kendelse af 21. oktober 2002. Til støtte for den subsidiære påstand henvises til landsrettens kendelse af 21. oktober 2002.

Til støtte for den alternative subsidiære påstand om, at begæringen om indenretlig afhøring ikke tages til følge for tiden, har tiltalte anført, at en stillingtagen til begæringen bør afvente udfaldet af den fremsatte begæring om udlevering af tiltalte til retsforfølgning ved norske domstole. Han har herom yderligere anført, at den indenretlige afhøring i Danmark af de to vidner må anses for formålsløs, hvis der sker udlevering af tiltalte til Norge.

Anklagemyndigheden har anført, at forhold af betydning for spørgsmålet om anticiperet bevisoptagelse har ændret sig, idet man oprindeligt troede, at afgørelsen af vidneres sager i Norge var nært forestående, men at sagerne nu trækker ud. Der er behov for bevissikring gennem en indenretlig afhøring. Efter almindelig erfaring i narkotikasager vægrer de implicerede sig typisk mere, jo længere tid der går, ved at afgive forklaring om andre personers andel i kriminaliteten. Hvis vidnerne vælger at afgive forklaring under et § 747-retsmøde, vil det i øvrigt kunne give mulighed for, at

nævningesagen mod T kan fremmes, uden at man behøver at afvente afslutningen af sagen mod de pågældende i Norge.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Torben Melchior, Per Walsøe og Jytte Scharling.

Højesterets bemærkninger.

Højesteret tager ikke tiltaltes afvisningspåstand til følge, idet landsretten i hvert fald, når der som her foreligger nye faktiske omstændigheder, har mulighed for at omgøre sin kendelse.

Indenretlig afhøring af vidnerne er ikke til brug for efterforskningen, og der er ikke oplyst konkrete holdepunkter for, at afhøringen er påkrævet for at imødegå risiko for, at vidnerne ikke vil afgive forklaring for den dømmende ret. Højesteret finder derfor, at betingelserne i retsplejelovens § 747, 2. pkt., for indenretlig afhøring mod forsvarerens protest ikke er opfyldt.

Landsrettens kendelse ændres herefter således, at anklagemyndighedens begæring om afhøring af de to vidner ikke tages til følge."

Landsforeningens Meddelelse 18/2004

Beslaglæggelse

Retsplejelovens § 801

Hvis anklagemyndigheden under sin skriftveksling under et kæremål er kommet til at begrænse sin påstand om beslaglæggelse, er det godt, at man har Østre Landsret til at sørge for, at det fulde beløb bliver beslaglagt.

Ø.L. 13. afd. kære nr. S-2226-02, 19/7 2002

T var i forbindelse med en sag om lov om euforiserende stoffer fundet i besiddelse af kr. 13.000, som anklagemyndigheden i forbindelse med domsafsigelsen begærede beslaglagt til dækning af sagsomkostninger.

T protesterede. Kr. 2.000 var et udlæg fra en onkel, og kr. 10.000 var feriepenge. Han skyldte kr. 6.000 til kommunen, der havde udlagt til husleje m.v. under varetægtsfængslingen.

Anklageren oplyste, at anklagemyndigheden ikke havde noget imod, at de kr. 2.000 udbetaltes til domfældtes onkel, men opretholdt påstanden om beslaglæggelse af kr. 11.000.

Byretten afsagde følgende

K E N D E L S E

"Idet betingelserne i retsplejelovens § 802, stk. 2, nr. 2, jf. § 801, stk. 1. nr. 2 efter de foreliggende oplysninger findes opfyldt, og da retsplejelovens § 805, stk. 3, jf. § 509-516 ikke findes at kunne føre til et andet resultat, tages anklagemyndighedens påstand til følge, dog således, at 6.000 kr. af beløbet efter behørig dokumentation udbetales af anklagemyndigheden til rette offentlige myndighed."

Forsvareren kærede med kæreskrift. Resten er citat af landsrettens kendelse:

"I kæreskrift af 21. juni 2002 har forsvareren anført, at anklagemyndigheden ikke har hjemmel til at udbetale 2.000 kr. af det beslaglagte beløb til domfældtes onkel, og at kommunen ikke som forudsat i kendelsen har noget krav mod domfældte.

Københavns Politi og Statsadvokaten for København m.v. har afgivet udtalelser af henholdsvis 8. og 18. juli 2002 og har herved oplyst, at sagsomkostninger udgør blandt andet 17.200 kr. + moms i forsvarersalær.

Idet det tiltrædes, at betingelserne for beslaglæggelse er opfyldt, og idet der efter det af forsvareren anførte ikke er grundlag for at udbetale dele af det beslaglagte beløb til hverken domfældtes onkel eller kommunen,

b e s t e m m e s:

Københavns byrets kendelse af 20. juni 2002 ændres, således af 13.000 kr. beslaglægges hos domfældte T."

Politiet havde i sit svarskrift skrevet bl.a.:

"Det fremgår nu af advokatens kæreskrift, at der alligevel ikke er tale om et lån der skal tilbagebetales, hvorfor det spørgsmål der efter min opfattelse nu behandles i kæremålet er, hvorvidt det fulde beløb på kr. 11.000,- skal beslaglægges til dækning af sagsomkostninger, subs. en mindre del heraf. Det bemærkes i den forbindelse, at advokatens salær udgør kr. 17.200 + moms."

Svarskriftet var fremsendt via Statsadvokaten, der bl.a. bemærkede:

"Tilbagesendes til Østre Landsret, 13. afdeling, idet jeg skal henholde mig til det af Københavns Politi anførte vedrørende spørgsmålet om beslaglæggelse af et beløb på 11.000 kroner til sikkerhed for det offentlige krav på sagsomkostninger."

Forsvareren skrev efter modtagelse af landsrettens kendelse:

"Jeg har tidligere modtaget landsrettens kendelse af 19. juli d.å. vedrørende beslaglæggelse. Af denne fremgår, at der er afgivet udtalelser af henholdsvis 8. og 18. juli d.å. fra Københavns Politi og Statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby. Disse udtalelser har jeg modtaget i dag fra Statsadvokaten, som ikke tidligere har fremsendt disse til mig.

Det fremgår af begge udtalelser, at beslaglæggelsen også under kæremålet alene påstås for så vidt angår et beløb på kr. 11.000,00.

Ikke desto mindre har landsretten i sin kendelse bestemt, at kr. 13.000 skal beslaglægges.

Jeg skal på den baggrund anmode om, at kæremålet genoptages, således at der højst beslaglægges et beløb i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand."

Der fremkom en retsbog fra landsretten den 5/8 2002:

"Der fremlagdes skrivelse af 25. juli 2002 fra den beskikkede forsvarer, advokat L.

Det bemærkes, at der ikke er hjemmel til at genoptage behandlingen af kæremålet, der er afgjort ved landsrettens kendelse af 19. juli 2002.

Det bemærkes endvidere, at anklagemyndighedens begrænsning af påstanden til 11.000 kr. må anses sket ud fra en urigtig forudsætning om, at 2.000 kr. kunne udbetales til domfældtes onkel.

Retten hævet."

- oo0oo -

Det er ikke første gang, at en forsvarer ikke bliver bekendt med anklagemyndighedens indlæg, før der afsiges kendelse.

Det er jo blevet så moderne med kontaktudvalg mellem forskellige myndigheder. Måske skulle anklagemyndighedens forskellige instanser én gang for alle aftale, hvem der er ansvarlig for, at anklagemyndighedens indlæg kommer forsvareren i hænde, inden der afsiges kendelse.

Landsforeningens Meddelelse 19/2004

Sagsomkostninger - Retskemiske undersøgelser - Takster

Retsplejelovens § 1008

I en mindre hashsag, der endte med 30 dages fængsel, fremsendte politiet en regning på kr. 22.928 for undersøgelse af 16 ud af de omhandlede ca. 84 planter skunk. Domfældte protesterede og gjorde bl.a. gældende, at de fastsatte takster for den retskemiske undersøgelse ikke var godkendt af Justitsministeriet. Heri fik han ikke medhold. Landsretten nedsatte modsat byretten derimod beløbet til det halve, da der ikke var oplyst grunde til, at det havde været nødvendigt at analysere så mange planter.

Ø.L. 9. afd. kære nr. S-445-02, 5/8 2002

Sagen om betaling af kr. 22.982 for retskemiske undersøgelser var efter domfældtes protest indbragt for byretten i medfør af RPL § 998.

Domfældte D var håndværker med dårlig økonomi. Resten er citat af byrettens kendelse om spørgsmålet:

"Anklagemyndigheden har gjort gældende, at undersøgelserne har været nødvendige for fastlæggelsen af planternes THC-indhold og dermed for sagens gennemførelse. Da en del af planterne befandt sig på forskellige dyrkningsmæssige stadier og en del var tørrede, var det endvidere nødvendigt at undersøge flere planter med henblik på fastlæggelsen af en gennemsnitsværdi for THC-indholdet. Det er helt sædvanligt, at der af ressourcemæssige årsager foretages takstmæssig afregning. Retsmedicinsk Institut justerer hvert år taksterne, hvori ikke indgår nogen form for avance. Domfældte blev dømt efter anklageskriftet og efter oplysningerne om hans personlige og økonomiske forhold er der intet misforhold mellem udgiften til retskemiske undersøgelser og domfældtes vilkår.

Forsvareren har gjort gældende, at der ikke er proportionalitet mellem straffens og omkostningernes størrelse. Domfældte er dømt for en mindre grov forbrydelse, hvor straffen formentlig havde været den samme, hvis planterne ikke var blevet undersøgt. Det er endvidere gjort gældende, at en takstmæssig afregning af undersøgelserne ikke er rimelig, idet taksten dækker meget andet end det aktuelle tidsforbrug, som det i øvrigt ikke har været muligt at få oplyst. Det er endelig gjort gældende, at domfældtes økonomi efter det oplyste er dårlig, og at omkostningerne ved undersøgelsen således står i åbenbart misforhold til hans vilkår.

Domsmandsrettens bemærkninger:

Under hensyn til sagens art og omfang kan retten tiltræde, at det har været nødvendigt for sagens behandling at få undersøgt 16 af de 84 skunkplanter for indhold af THC. Retten har ikke fundet grundlag for at kritisere Retsmedicinsk Instituts takstmæssige afregning af undersøgelserne.

Når henses til, at domfældte i det væsentlige blev dømt efter anklageskriftet og til oplysningerne om domfældtes personlige og økonomiske forhold, findes omkostningerne ved undersøgelsen ikke at stå i åbenbart misforhold til domfældtes skyld og vilkår, hvorfor

b e s t e m m e s:

Domfældte D skal i henhold til Københavns Byrets dom af 12. januar 2001 om betaling af sagsomkostninger betale omkostningerne for retskemiske undersøgelser ved Retsmedicinsk Institut med 22.928 kr."

D kærede med påstand om, at han ikke blev pålagt at betale de kr. 22.928, subsidiært at han alene blev pålagt at betale et mindre beløb. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Kæremålet blev mundtligt behandlet. Resten er citat af landsrettens kendelse:

"D har gjort gældende, at de takster, der er anvendt i den foreliggende sag, ikke som krævet i retsplejeloven § 1008, stk. 1, er fastsat af Justitsministeren. De er derimod fastsat af Rigspolitechefen jf. Rigspolitechefens kundgørelse II nr. 8 af 19. december 1988. Den foretagne opkrævning har derfor ikke haft fornøden hjemmel.

Subsidiært har D gjort gældende, at han ikke under straffesagen har bestridt, at de dyrkede planter var skunkplanter, der kan betragtes som forædlede hampplanter med et større indhold af tetrahydrocannabinol (THC) end i almindelig hampplanter. Det har følgelig ikke været nødvendigt at foretage de i alt 16 analyser af plantedele. Hertil kommer, at den idømte straf af fængsel i 30 dage ifølge praksis er straf for besiddelse af fra 180-350 gr. hash og den nøjagtige beregning af mængden af hash er også af den grund unødvendig. Omkostningerne i sagen står endvidere i åbenbart misforhold til domfældtes skyld og vilkår.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at det har været nødvendigt for en korrekt strafudmåling at foretage en analyse af en repræsentativ del af planterne for så vidt muligt at fastslå den nøjagtige mængde hash, der kunne være indvundet af de dyrkede planter. Der er endvidere ikke grundlag for at kritisere antallet af foretagne analyser eller den fastsatte pris herfor.

Landsrettens bemærkninger:

Landsretten finder, at det for en forsvarlig gennemførelse af straffesagen uanset domfældtes erkendelse har været nødvendigt at foretage en analyse af en repræsentativ del af de dyrkede planter for at konstatere den mængde hash, der kunne være indvundet af planterne. Det fremgår af sagen, at der hos domfældte blev fundet de tørrede

planter og planter på forskellige dyrkningsstadier. Landsretten kan derfor tiltræde, at det har været nødvendigt at udtage prøver fra de forskellige fund. Det er ikke for landsretten nærmere belyst, hvorfor det har været nødvendigt at analysere i alt 16 prøver fra de 84 planter. I mangel af sådanne oplysninger finder landsretten ikke grundlag for omkostningsmæssigt at belaste domfældte for analysen af mere end 8 prøver.

Den efter forhandling mellem Justitsministeriet, Undervisningsministeriet og de 3 universiteter fastsatte pris for en narkotikaundersøgelse på 1.433 kr., jf. Rigspoliti-
chefens kundgørelses II nr. 8, er der ikke grundlag for at tilsidesætte som urimelig.

Landsretten fastsætter herefter det beløb, som domfældte skal betale til 11.464 kr.

T h i b e s t e m m e s:

Den påkærede kendelse ændres, således at det beløb domfældte D skal betale i sags-
omkostninger for retskemiske undersøgelser fastsættes til 11.464 kr.

Statskassen betaler sagens omkostninger for begge retter."

- 00000 -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Der er ikke mange afgørelser på dette område.

Jeg synes egentlig, at omkostningerne stadigvæk er for høje, men min klient ønsker
ikke at gå videre med sagen."

Redaktøren tilføjer, at Birgitte Skjødt har skrevet en artikel "Sagens omkostninger og
retssikkerheden" i Lov&Ret maj 2004 side 16ff.

Landsforeningens Meddelelse 20/2004

Anklageskrifter - Narkotika - Påtale og dom samt biomstændigheder

Retsplejelovens § 831 og § 908, straffelovens § 191

*I gerningsbeskrivelsen i en række forhold i anklageskrift om køb og levering af heroin
og kokain havde man glemt at anføre, at købet var med henblik på videreoverdragel-
se. Landsretten frifandt - da den manglende beskrivelse ikke kunne anses som en
biomstændighed - for overtrædelse af straffelovens § 191 og dømte alene efter lov om
euforiserende stoffer. Byrettens straf på 2 år og 9 måneder blev nedsat til 1 år og 3
måneders fængsel.*

Ø.L. 9. afd. a.s. S-1722-02, 16/8 2002

T på 38 år var sammen med de tiltalte A og B i forhold 2 tiltalt for "overtrædelse af straffelovens § 191, jfr. lov om euforiserende stoffer ..., idet A og B omkring 18. september 2001 efter T's forudgående telefoniske bestilling leverede en ikke nærmere angivet mængde heroin/kokain til T i Esbjerg".

I forhold 3 efter de samme bestemmelser, "idet A og B omkring den 21. september 2001 efter T's forudgående telefoniske bestilling leverede ikke under 30 gram kokain til T i Esbjerg".

I forhold 4 efter de samme bestemmelser, "idet A og B den 13. oktober 2001 i Esbjerg overdrog 30 gram kokain til T, der forudgående telefonisk tillige havde bestilt samtidig levering af 150 gram heroin, hvilket mislykkedes, da A og B ikke kunne skaffe heroinen".

I forhold 5 efter de samme bestemmelser, "idet A og B omkring den 31. oktober 2001 efter T's forudgående telefoniske bestilling leverede ikke under 70 gram heroin til T i Esbjerg".

I forhold 6 efter de samme bestemmelser, "idet A den 23. november 2001 efter aftale med B og efter T's forudgående telefoniske bestilling transporterede 100 gram heroin og 10 gram kokain fra Greve/Københavnsområdet til Esbjerg med henblik på videreoverdragelse til T samme dag ... (i) Esbjerg".

Forhold 1 vedrørte alene B, der skulle have videresolgt 50 gram kokain til C. De øvrige forhold 8 - 12 drejede sig bl.a. om ulovlig våbenbesiddelse, springknive og gaspistol, samt to forhold af hæleri, idet T havde købt 2 stjalne borehammere og opbevarede kr. 71.000, der stammede fra et røveri. Disse forhold erkendte T.

T nægtede sig skyldig i forhold 2 og 3 og erkendte sig skyldig i 30 gram kokain i forhold 4, men nægtede de 150 gram heroin. Han nægtede forhold 5. I forhold 6 erkendte han de 10 gram kokain, men nægtede de 100 gram heroin.¹⁾

Han var senest straffet

1999 for tyveri, lov om euforiserende stoffer m.v. med fængsel i 30 dage.

2001 for tyveri og hæleri med betinget hæfte i 10 dage som tillægsstraf, jfr. § 89.

¹⁾ Se forsvarerens bemærkninger i slutningen af referatet.

Byrettens præmisser vedr. det faktiske udelades af referatet, men kort fortalt hvilede beviserne på aflyttede telefonsamtaler i kodesprog, hvor man tilsyneladende talte om børnetøj efter en på forhånd udleveret kode til T.

Alle de tiltalte blev fundet skyldige efter anklageskriftet i forhold 2 og 3, dog at kvantum var 2 x 10 gram kokain.

Alle de tiltalte blev tillige fundet skyldige efter anklageskriftet i forhold 4²⁾ og forhold 5, samt de 10 gram kokain og 100 gram heroin i forhold 6, som A var fundet i besiddelse af ved anholdelsen af ham og T i Esbjerg.

A fik 2½ års fængsel, B 3 års fængsel og T fængsel i 2 år og 9 måneder som fællesstraf med den betingede straf på 10 dages hæfte.

A og B var påstået udvist for bestandig. Begge var gift, B med 4 børn, heraf et med leukæmi. Begge havde tidsubegrænset opholdstilladelse og var statsløse palæstinensere fra Libanon.

Retten bemærkede:

"Da begge de tiltalte er statsløse, og da en udvisning vil være særlig belastende for begge de tiltalte på grund af forhold, der efter udlændingelovens § 26 taler imod en udvisning, tages anklagemyndighedens påstand om udvisning af de tiltalte ikke til følge."

T ankede med påstand om frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 191 i forhold 2 - 6 som følge af, at der ikke i anklageskriftet var rejst tiltale for køb med henblik på overdragelse, jfr. RPL § 831, stk. 1, nr. 3, samt frifindelse i forhold 4 for så vidt angik 150 gram heroin, frifindelse i forhold 5 og frifindelse for 100 gram heroin i forhold 6, samt i øvrigt til formildelse.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse efter anklageskriftet samt skærpelse.

Landsrettens bevisførelse, herunder T's og A's supplerende forklaring, udelades af referatet. B's forklaring fra byretten blev dokumenteret.

Landsrettens bemærkninger:

"Da anklageskriftet ikke indeholder en tilstrækkelig og tydelig angivelse af, at tiltalte skulle have købt eller forsøgt at købe stoffet med henblik på overdragelse, jf. retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 3, jf. § 965, stk. 1, og da den manglende beskrivelse ikke

²⁾ Det fremgår ikke af præmisserne udtrykkeligt, hvorfor de tiltalte mod deres benægtelse blev fundet skyldige i forsøg på levering af 150 gram heroin.

kan anses som en biomstændighed, jf. § 908, stk. 4, frifindes tiltalte i det hele for overtrædelse af straffelovens § 191.

Efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det, at tiltalte af de grunde, byretten har anført, er anset skyldig i køb af de mængder stof i forholdene 2 og 3, som byretten har fastslået, og i køb og forsøg på køb af de mængder stof, der er anført i anklageskriftets forhold 4 og 5.

4 voterende tiltræder endvidere, at tiltalte af de i byrettens dom anførte grunde er dømt i forhold 6, dog således, at han alene dømmes for forsøg på køb af stofferne, medens 2 voterende stemmer for at frifinde tiltalte for forsøg på køb af 100 g heroin.

Der gives dom efter stemmeflertallet."

Straffen blev herefter efter lov om euforiserende stoffer, til dels straffelovens § 21, samt hæleri og våbenloven fastsat til fængsel i 1 år og 3 måneder som en fællesstraf med den betingede hæftestraf på 10 dage.

Landsretten bemærkede:

"Ved fastsættelsen af fællesstraffen har landsretten for så vidt angår narkotikatiltalen lagt vægt på, at der er tale om betydelige mængder særligt farligt eller skadeligt stof, der til dels skulle anvendes til eget forbrug, men også, at forholdene er bedømt efter lov om euforiserende stoffer og at en væsentlig del af mængden af heroin alene er bedømt som en forsøgshandling.

I øvrigt stadfæstes dommen."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer:

"Jeg bemærker, at anklagemyndigheden og jeg for landsretten var enige om, at der i byretten var procederet for frifindelse for overtrædelse af § 191 på grund af anklageskriftets formulering, men at anbringendet som det vil fremgå, ikke er kommenteret i domsmandsrettens bemærkninger."

Redaktøren tilføjer, at sagen ikke er gengivet i Ugeskriftet.

Landsforeningens Meddelelse 21/2004

Salær - Takster

Retsplejelovens § 741

Forsvarer F påkærede en salærafgørelse, hvor han ud over forudgående retsmøder og fængselsbesøg havde fået for to timers domsforhandling. Han påstod salæret udmålt som en halv retsdag og fik medhold i landsretten.

Ø.L. 20. afd. kære nr. S-2827-02, 19/8 2002

F var tilsagt til domsforhandling kl. 09.30, men havde efter aftale med retten måttet tage forbehold for en fristforlængelse i en anden afdeling, så han muligt først kunne være til stede kl. 10.00.

Tidsforløbet fremgår af hans brev til retten, hvor han bad om, at salæret blev forhøjet til kr. 9.500 + moms.

"Jeg mødte frem i retssal 32 kl. 9.30, og meddelte, at jeg ville være tilbage, når fristforlængelsesmødet i retssal 4 var slut. Kl. 9.40 var jeg tilbage i retssal 32, hvor retsformanden meddelte, at sagen var udsat til kl. 10.00.

Domsforhandlingen påbegyndtes herefter kl. 10.00, proceduren sluttede kl. 12.05, og dom afsagdes kl. 12.35."

Retten tilkendte kun salær for 2 timers domsforhandling. F kærede og bemærkede bl.a.:

"Da retsmødet sluttede som af kærende anført skete det med tilkendegivelse fra retsformanden om domsafsigelse kl. 12.30, hvorfor de mødende selvsagt måtte vente herpå i forværelset til retslokalet.

Herefter fastholdes at salær bør udmåles takstmæssigt for ½ dag."

Dommeren bemærkede til landsretten bl.a.:

"Jeg kan ikke nu hverken be- eller afkræfte kærendes klokkeslæt for retsmødets afslutning. Der er givet salær for to timer, hvilket findes rimeligt for en sag af den karakter og størrelse."

Landsretten udtalte:

"Under henvisning til det af kærende om retsmødets varighed anførte, hvilket byretsdommeren ikke har bestridt, findes salæret at burde forhøjes til 9.500 kr. + moms."

Færdselsloven - Påkørsel af fodgænger

Færdselslovens § 3

T ramte ved sin udkørsel fra en parkeringsplads en ældre dame med rollator. I byretten frakendt kørekortet betinget. Landsretten frifandt for den betingede frakendelse, men idømte en bøde på kr. 500 for manglende opmærksomhed ved den langsomme udkørsel (dissens).

V.L. 4. afd. a.s. S-1465-02, 29/8 2002

T var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, jfr. § 3, stk. 1 og 2, ved under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden at have ført sin bil ad udkørsel fra parkeringsplads og foretaget svingning til venstre ad gade, hvorved han påkørte F på 89 år, der benyttede rollator, alt med personskade til følge.

Der var påstand om bøde og betinget frakendelse. T nægtede sig skyldig. Han var ustraffet.

Retten idømte en bøde på kr. 1.500 og bemærkede:

"Ved ikke at have været tilstrækkelig opmærksom på den langsomt gående person, findes tiltalte at have tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Der er herved særligt lagt vægt på vidnernes forklaringer om, at forurettede var nået ud midt på kørebanen på trods af, at hun gik meget langsomt. Tiltalte har således haft god tid til at blive opmærksom på forurettede.

Det findes i den forbindelse uden betydning, at tiltalte forinden havde holdt stille ved udkørslen fra parkeringspladsen og orienteret sig. Herefter findes tiltalte at have ført motordrevet køretøj på en sådan måde, at førerretten skal frakendes ham. Tiltalte beholder dog førerretten, hvis han ikke inden for 3 år fra endelig dom igen fører motordrevet køretøj på en sådan måde, at førerretten skal frakendes ham, jf. færdselslovens § 128, jf. § 126, stk. 1, nr. 1, og stk. 2."

T ankede til frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse. Vidnerne forklarede i det væsentlige som i første instans. Resten er citat af landsrettens dom:

"Tiltalte har supplerende forklaret, at han holdt stille for en bil, inden han kørte ud fra P-pladsen. På dette tidspunkt var han opmærksom på F, der stod stille på asfalten i kanten af vejen. Han havde ikke øjenkontakt med F, men han gik ud fra, at hun ville blive stående. Han ramte efterfølgende F, inden hun nåede vejmidten. Årsagen til at vidnerne har fortalt, at F var kommet længere over vejen, var sandsynligvis, at hun

faldt den vej, efter at hun var blevet ramt. Han ramte ikke rollatoren. Han har efterfølgende flere gange set F gå med sin rollator.

Vidnet M har supplerende forklaret, at hun sad og kiggede på fru F, som var ca. 10 meter fra vidnets bil, og der var intet, der hindrede udsynet. Hun kan ikke huske, om der forud for episoden passerede en bil. Vidnet R har supplerende forklaret, at fru F var kommet næsten over vejen, og hun var ca. 1 - 1½ meter fra vejkannten. Tiltaltes bil var ikke rettet helt op, inden bilen ramte fra F.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Dommerne Sigrid Ballund og Tina van Steen udtaler:

Efter bevisførelsen for landsretten finder vi det bevist, at tiltalte - der ved sin fremkørsel ikke var opmærksom på, at den da 89-årige fodgænger var begyndt at gå over vejen - har overtrådt færdselslovens § 3, stk. 1 og 2. Vi finder det derimod ikke godtgjort, at tiltalte ved sin langsomme udkørsel fra parkeringspladsen har tilsidesat så væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, at førerretten i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2 skal fratages ham betinget.

Vi stemmer derfor for at fastsætte straffen til en bøde på 500 kr., jf. færdselslovens § 118, stk. 1 nr. 1 samt for at frifinde tiltalte for påstanden om betinget fratagelse af førerretten.

Dommer Stig Glent-Madsen udtaler:

Af de grunde, som byretten har anført, finder jeg, at tiltalte ved sin kørsel har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, og jeg stemmer derfor for at stadfæste dommen."

Landsforeningens Meddelelse 23/2004

Beslaglæggelse - Frister - Værneting

Retsplejelovens § 806 og § 1002

Politiet indbragte en beslaglæggelse for det forkerte værneting. Der skete henvisning til rette værneting, men der gik 110 dage, inden sagen blev indbragt for rette værneting. Både by- og landsret opretholdt beslaglæggelsen, idet man fandt det afgørende, at sagen rettidigt var indbragt for en ret.

Ø.L. 19. afd. kære nr. S-3017-02, 30/8 2002

Politiet i Fredericia foretog den 6/3 2001 foreløbig beslaglæggelse af et beløb på kr. 3.854. T samtykkede i, at politiet måtte undersøge, om beløbet hidrørte fra en kriminel handling. Da dette ikke var tilfældet, beslaglagde politiet med henblik på betaling af sagsomkostninger og bøde fra en sag fra Vordingborg i 2000. T klagede, og beslaglæggelsen blev forelagt for retten i Fredericia, der den 11/4 2001 besluttede at henvise sagen til retten i Vordingborg som rette værneting i henhold til RPL § 1002, stk. 1. Sagen blev oversendt mellem politimestrene den 21/5 2001 og indbragt for rette værneting den 27/7 2001.

Retten i Vordingborg tog ikke stilling i sagen, idet T var fraflyttet og havde fået adressebeskyttelse. I forbindelse med senere overtrædelser blev sagen indbragt for retten i Sønderborg, der den 20/3 2002 afviste at behandle spørgsmålet med samme begrundelse som retten i Fredericia. Så blev sagen på ny fremsendt til retten i Vordingborg med skrivelse af 8/4 2002.

T's forsvarer gjorde en række indsigelser gældende, bl.a. at beslaglæggelsen skulle ophæves, idet der forløb mere end 3 måneder, før sagen blev indbragt for rette værneting, trods at RPL § 1002, stk. 1, er klar.

Byretten afsagde følgende kendelse:

"Den foreløbige beslaglæggelse er indbragt for kriminalretten i Fredericia i overensstemmelse med reglen i rpl. § 806, stk. 3, men i strid med reglen i § 1002, stk. 1, hvorefter sagen skulle have været indbragt for retten i Vordingborg. Retten finder, at det er afgørende at sagen er rettidigt indbragt for en ret. Under hensynet hertil og til at det er ubestridt, at det offentliges bødekraav og sagsomkostninger i henhold til Vordingborg rets dom af 13/10 1999 overstiger det beslaglagte beløb godkendes den."

T kærede med kæreskrift (hvorfra ovennævnte sagsfremstilling er taget).

Landsretten udtalte:

"I henhold til de af byretten anførte grunde og da det i kæreskriftet anførte ikke kan føre til noget andet resultat

b e s t e m m e s:

Den påkærede kendelse stadfæstes."

Landsforeningens Meddelelse 24/2004

Færdselsloven - Alkoholistbehandling - Vilkårsovertrædelse

Straffelovens § 59, § 60, § 61 og § 63

I to sager fra Helsingør var det til påkendelse, om alkoholistbehandling i en betinget dom for spritkørsel skulle ligestilles med samfundstjeneste, når der blev begået ny kriminalitet, dels i dom 1 efter at alkoholistbehandlingen var gennemført, men i prøvetiden for den betingede dom, dels i dom 2 ved at have foretaget gentagne kørsler (uden promille) i perioden for alkoholistbehandling, som T heller ikke overholdt vilkårene for. I det sidste tilfælde blev den fulde frihedsstraf udløst uden afkortning.

1) Retten i Helsingør, SS 418/2003, 10/9 2003

A havde i juni 2003 kørt spritkørsel med en promille på 1.89 og i frakendelsestiden fra en tidligere dom fra oktober 2001, hvor han havde fået fængsel i 14 dage betinget af vilkår, herunder alkoholistbehandling og en tillægsbøde. Prøvetiden var 2 år.

Byretten bemærkede bl.a.:

"Der er tale om en anden gangs kørsel, og da kørslen er sket i frakendelsestiden, er den takstmæssige straf 14 dage + 10 dage, afrundet til 20 dage.

Kørslen er sket i prøvetiden til den betingede dom af 31. oktober 2001, men efter at tiltalte har afviklet den idømte alkoholistbehandling.

Vedrørende spørgsmålet om eventuel fællesstraf, jfr. straffelovens § 61, stk. 2, bemærkes følgende:

Da samfundstjeneste blev indført, var princippet, at samfundstjeneste trådte i stedet for anden sanktion, d.v.s. at samfundstjenestedommens virkninger var udtømt, når samfundstjenesten var udført. I overensstemmelse hermed fremgik af dagældende straffelovs § 63, stk. 3, at der i en dom til samfundstjeneste skulle fastsættes en prøvetid og at "Prøvetiden ophører dog, når længstetiden for arbejdsforpligtelsens opfyldelse er udløbet, medmindre..."

Ved lov nr. 230 af 4/4 2000 indførtes udvidet brug af samfundstjeneste ved spirituskørsel. I bemærkningerne til lovforslaget forudsættes, at der normalt fastsættes en prøvetid på 2 år ved en dom til samfundstjeneste. I overensstemmelse hermed ændres straffelovens § 63, stk. 3, 2. pkt. til "Det kan i dommen bestemmes, at prøvetiden ophører, når længstetiden for arbejdsforpligtelsens opfyldelse er udløbet." Straffelovens § 66, der vedrører den situation, at den dømte overtræder vilkår om samfundstjeneste eller andet vilkår, blev ikke berørt af lovændringen. Ifølge § 66, stk. 3, skal der ved fastsættelse af straf "tages hensyn til omfanget af den samfundstjeneste, som den dømte har udført."

Spørgsmålet er herefter, om samfundstjenestedommens virkninger er udtømt, hvis der begås nyt forhold i tiden mellem længstetidens udløb og prøvetidens udløb. Spørgsmålet er endvidere, om en tidligere dom til alkoholistbehandling skal sidestilles med en dom til samfundstjeneste.

Det er rettens vurdering, at alkoholistbehandling i denne sammenhæng må sidestilles med samfundstjeneste og at der ikke er grundlag for at forhøje den forskyldte straf, men at der på den anden side, jfr. bemærkningerne til lovforslaget, ikke er grundlag for at gøre en ny straf betinget.

Straffen, der i medfør af straffelovens § 61, stk. 2, fastsættes som en fællesstraf, fastsættes herefter til fængsel i 20 dage, jf. færdselslovens § 117, stk. 1, jf. § 53, stk. 1, og § 117, stk. 6.

Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, i 5 år fra den 28. januar 2004, jf. færdselslovens § 125, jf. § 127."

Dommen er upåanket.

2) Retten i Helsingør, SS 677/2003 og SS 682/2003, 11/3 2004

T var tiltalt for 5 kørsler fra august til december 2003 i frakendelsestiden fra en dom fra januar 2003, hvor han blev idømt 30 dages fængsel betinget af prøvetid på 2 år og vilkår om tilsyn og alkoholistbehandling i 1 år, tillæggsbøde samt frakendelse i 10 år.

Sagen var indbragt tillige med anmodning om sanktionsændring, idet T iflg. indberetning fra Kriminalforsorgen ikke overholdt vilkårene i den betingede dom.

T erkendte kørslerne. Han førte bil for at komme rundt til forskellige arbejdspladser. Han fandt det helt fejlplaceret, at han skulle underkaste sig alkoholistbehandling, da han ikke mente at have behov herfor. Han havde et arbejde, der skulle passes, og Kriminalforsorgen tog ikke hensyn hertil, når han blev indkaldt til møder. Han fulgte dog behandlingen fra april til august 2003.

Forsvareren bad om at få sagen udsat på en personundersøgelse med henblik på at få ændret alkoholistbehandlingen til samfundstjeneste.

Byretten bemærkede:

"I Ringsted rets betingede dom af 13. januar 2003 hedder det: "Under hensyn til det af tiltalte forklarede om sit alkoholmisbrug samt det af tiltaltes arbejdsgiver A oplyste om hans personlige forhold, findes der grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om alkoholistbehandling, jf. straffelovens § 56, stk. 2, og § 57, stk. 1, nr. 5, som

nedenfor anført, uanset at tiltalte trods indkaldelser ikke har været mødt hos Kriminalforsorgen."

På denne baggrund finder retten ikke grundlag for at ændre vilkåret om alkoholistbehandling til samfundstjeneste og derfor heller ikke for at udsætte sagen på, at der indhentes personundersøgelse.

Da tiltalte bevidst og gentagne gange har overtrådt vilkårene for den betingede dom, ændrer retten i medfør af straffelovens § 59, stk. 2, og § 60, den betingede fængselsstraf i Ringsteds rets dom af 13. januar 2003 til ubetinget fængselsstraf.

Uanset at der ved ændring af vilkårene i en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste sker forholdsmæssig afkortning af straffen, når en del af samfundstjenesten er udført, finder retten ikke grundlag for at foretage lignende fradrag for en periode, hvori vilkåret om alkoholistbehandling er overholdt. Efter rettens opfattelse har et behandlingsvilkår en så anderledes karakter end et vilkår om samfundstjeneste, at straffen kun kan bortfalde ved fuldstændig opfyldelse af vilkåret.

Retten ændrer derfor den betingede straf på fængsel i 30 dage til en ubetinget straf af fængsel i 30 dage.

Der foretages ingen ændring af vilkåret om tillægsbøde og forvandlingsstraffen for denne.

Vedrørende forholdene 1a-5 er det ved tiltaltes erkendelse, som støttes af sagens øvrige oplysninger godtgjort, at tiltalte er skyldig i tiltalen.

Retten finder ikke grundlag for at sætte bøden lavere end påstået af anklagemyndigheden.

Som følge heraf fastsættes bøden efter færdselslovens § 117, stk. 6 og § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1, til 18.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bødestraffen er fængsel i 14 dage."

Indsenderen bemærker:

"Det fremgår heraf, at der ikke sker forholdsvis reduktion i fængselsstraffen, hvis alkoholistbehandlingen ikke er gennemført fuldt ud - i modsætning til samfundstjeneste, hvor der sker forholdsvis reduktion, selvom det fulde antal timer ikke er afviklet. Det er ikke et emne, jeg har kunnet finde noget om, så min retskilde er forholdets na-

tur, som måske kun er et andet ord for retsanvenderens egen natur. Jeg håber, at afgørelserne udtrykker gældende ret på området."

Landsforeningens Meddelelse 25/2004

Fredskrænkelse - Blufærdighedskrænkelse - Internettet - Erstatning

Straffelovens § 232 og § 264 d, erstatningsansvarslovens § 26

T udlagde billeder af den 17-årige K på en svensk internetadresse. På fotografierne var hun kun iført underkjole, ligesom navn, adresse, mobiltelefonnummer og telefonnummer til hendes forældre var anført, hvilket medførte, at hun fik krænkende opkald, ligesom T på anden måde lagde fotografier af K på nettet, som om K var interesseret i sex. Fængsel i 20 dage, torterstatning på kr. 10.000 samt udgifter til psykologbehandling.

Københavns Byrets 41. afd. nr. 41. 16171/03, 26/9 2003

T på 51 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 264 d og medvirken til blufærdighedskrænkelse efter § 232, jfr. § 23, ved i en kort periode i januar 2003 uberettiget at have videregivet meddelelser og billeder vedr. en andens private forhold, idet T på en svensk internetadresse oprettede en hjemmeside, hvorpå han udlagde fotografier af den 17-årige K kun iført underkjole, ligesom han på samme side skrev hendes navn, adresse, mobiltelefonnummer samt telefonnummeret til hendes forældres fastnet telefon, hvilket medførte, at hun modtog flere telefonopkald og telefonbeskeder, der var egnet til at krænke blufærdigheden, ligesom han på samme hjemmeside, i form af et link til en anden hjemmeside, der var beskyttet med et password, havde skrevet: "Billeder af den lille luder her".

Endvidere at han på et ikke nærmere angivet tidspunkt i samme periode oprettede en profil på en kontakthjemmeside, hvor han under profilen "(...K...) Salsa" udlagde et fotografi af K kun iført bukser, hvorunder han i profiltæksten blandt andet skrev: "Okay først og fremmest, fyre der IKKE er interesseret i sex, vær sød ikke at skrive, I bruger både min og jeres egen tid, så please don't!", ligesom han i samme profiltækt skrev: "Jeg bor i (.byen..) ... så det skal være en der bor tæt på da som sagt jeg vil tilfredsstilles flere gange om ugen", samt via den oprettede profil, hvor han udgav sig for at være K, skrev online (chattede) med andre personer og henviste dem til den af ham oprettede "svenske hjemmeside".

Der var påstand om straf og konfiskation af T's computer. T erkendte sig skyldig. Han var ustraffet og egnet til samfundstjeneste.

Retten fastsatte straffen til fængsel i 20 dage og bemærkede:

"Efter forholdets karakter findes der ikke grundlag for at gøre straffen betinget."

Computeren blev konfiskeret. Der var for K påstået erstatning med kr. 20.000 for tort og kr. 8.897 for psykologbehandling. Herom bemærkede retten:

"Vedrørende den nedlagte erstatningspåstand lægges der bl.a. vægt på, at forurettede som følge af teksten under billederne har modtaget telefonopkald med ubehageligt indhold. Da erstatningsbetingelserne i øvrigt er opfyldt tages forurettedes påstand om erstatning til følge, dog at beløbet fastsættes til 18.897 kr."

- oo0oo -

Bistandsadvokaten henviser til Lf.Medd. 96/2002. Redaktøren henviser yderligere til TfK 2003.692 Ø.

Landsforeningens Meddelelse 26/2004

Aflytning - Historiske oplysninger - Drabssag

Retsplejelovens § 784, stk. 1

Historiske teleoplysninger af landsretten tilladt indhentet i drabssag. Byretten havde fundet, at hensynet til meddelelshemmeligheden måtte gå forud for en blot teoretisk mulighed for, at T over telefonen kunne have givet relevante oplysninger til andre omkring gerningstidspunktet.

Ø.L. 14. afd. kære nr. S-4051-03, 1/12 2003

I en sag med sigtelse for drab på et familiemedlem anmodede anklagemyndigheden om tilladelse til indhentelse af historiske teleoplysninger på sigtede T's telefon i en periode på 10 dage.

Politiet havde allerede opnået aflytningstilladelse de to sidste dage af denne periode, nemlig dagene efter drabet. T var nu varetægtsfængslet i udlandet med henblik på udlevering til Danmark.

Anklagemyndigheden fandt det af betydning af hensyn til efterforskningen at kunne fastlægge T's færden frem til drabstidspunktet.

Den beskikkede forsvarer bemærkede, at han havde svært ved at se formålet med begæringen, men ville dog ikke protestere.

Advokat A, beskikket for dem, indgrebet vedrørte, protesterede. Det ville medføre en unødigt krænkelse af folk, der tilfældigt i den ønskede periode havde været i telefo-

nisk kontakt med T. Der var intet i sagen, der blot antydede, at der over telefonen skulle være givet oplysninger, der var til nytte for efterforskningen i sagen.

Byretten afsagde

"K E N D E L S E

Efter de foreliggende oplysninger, hvor hverken retten eller politiet kender fængslede stillingtagen til sigtelsen findes der ingen holdepunkter for at antage, at der ved brug af telefon nr. X er givet meddelelser af betydning for efterforskningen til eller fra fængslede. Hensynet til meddelelshemmeligheden findes i denne sag at måtte gå forud for en blot teoretisk mulighed for, at sigtede over telefonen kan have givet relevante oplysninger til andre. Anmodningen tages derfor ikke til følge."

Kendelsen blev påkæret af anklagemyndigheden.

Landsretten udtalte efter at have resumeret anledningen til kæremålet:

"Efter de foreliggende oplysninger finder retten det tilstrækkeligt sandsynliggjort, at sigtede har disponeret over den omhandlede telefon.

Telefonen har været aktiv omkring gerningstidspunktet, hvorfor der er bestemte grunde til at antage, at der er givet meddelelser til eller fra sigtede.

Under hensyn til at sigtede er sigtet for overtrædelse af straffelovens § 237, og da telefonen er fundet på gerningsstedet, finder retten, at de øvrige betingelser i retsplejelovens § 781, stk. 1, er opfyldt.

Den af Y Politi fremsatte begæring tages derfor til følge, jf. retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 3, jf. § 781, stk. 1 og § 804."

Landsforeningens Meddelelse 27/2004

Salær - Rejseforbehold

Retsplejelovens § 741, stk. 1 og § 336 c, stk. 3

Rejseforbehold ved forsvarerbeskikkelse frafaldet. T havde kun midlertidigt opholdt sig i retskredsen. Advokaten A havde i forvejen et klientforhold til T, der nu var sigtet for grov voldsudøvelse.

Retten i Nykøbing F, S.S. 1025/03, 28/1 2004

Den bornholmske advokat A bad retten om at frafalde et rejseforbehold. Resten er citat af rettens afgørelse:

"Han har dels henvist til sagens alvorlige karakter og dels til det forhold, at tiltalte kun midlertidigt opholdt sig i retskredsen, og at advokaten i forvejen er bekendt med tiltalte, som løbende konsulterer ham vedrørende diverse forhold og har haft ham med i forbindelse med afhøringer i andre henseender hos det lokale politi. Endelig henviser han til, at det er betydeligt nemmere for tiltalte at drøfte sagen med en advokat fra sin hjemegn end at skulle drøfte sagen med en advokat fra Nykøbing F.

På baggrund af det anførte besluttede retten at frafalde rejseforbeholdet, idet bemærkes, at sagen efter beskrivelsen i anklageskriftet har karakter af alvorlig voldsudøvelse, hvorved forurettedes luftrør blev perforeret."

- oo0oo -

Tilsvarende afgørelser i Lf.Medd. 68/2003 og 94/2003.

Årsberetning 2003 - Pressenævnet

Antallet af klagesager er stigende, men årsberetningen med sine 39 sider slankere vedr. 2003, idet beretningen alene omfatter de sager, der er indgået og afgjort i nævnet i 2003. Det fremgår i øvrigt af indledningen, at man kan finde de realitetsbehandlede sager i Retsinformation på Internettet.

Pressenævnets egen hjemmeside er www.pressenaevnet.dk, hvor årsberetningen kan findes. Man kan også få papirudgaven ved henvendelse til nævnets sekretariat, tlf. 33 15 55 64 eller e-mail sekr@pressenaevnet.dk.

Fra side 23 - 26 er der i årsberetningen medtaget et register for emner omtalt i årsberetningen 1993 - 2003.

Som bilag er gengivet de vejledende regler for god presseetik.

Landsforeningen af Beskikkede Advokater
Box 1051
1007 Kbh. K

Returneres ved varig adresseændring

(Kundenr. KBO 7838)

Erstatningsnævnets Årsberetning 2003

Årsberetningen på 34 sider + bilag er tilgængelig på www.erstatningsnaevnet.dk og omhandler bl.a. emner som for sen anmeldelse, advokatrepræsentation og dækning af udgifter hertil samt godtgørelse til efterladte, EAL § 26a, hvor nævnet har haft lejlighed til at tage stilling til 3 sager.